

[Martin Glerup]

Og det er jo ganske rigtigt, men det giver imervæk historien et lidt andet lys.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Sammen med sundhedsministeren påtager jeg mig meget gerne ansvaret for, at vi var med til at formidle en aftale, så vi undgik en konflikt.

Aftaleparten, der har skrevet under, fordi han mente, det var en forsvarlig aftale, er amtsborgmester Ib Frederiksen – det er ikke hverken sundhedsministeren eller mig – det er amtsborgmester Ib Frederiksen, fordi han er den forhandlingsberettigede part. Det har han gjort fuldkommen frivilligt, og det har altså været baseret på et skøn over besparelsen, der ligger væsentligt under, hvad der tidligere har været vurderet, og som ligger 20 mio. kr. under det, som Amtsrådsforeningens formand, hr. Per Kaalund, havde vurderet det til på Amtsrådsforeningens vegne.

Det er kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Mit sidste spørgsmål til finansministeren: Hvorfor krævede finansministeren ultimativt, at der skulle spares 80 mio. kr. på vagtlægeordningen?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg må beklage, at hr. Martin Glerup tilsyneladende ikke vil forstå, hvad der bliver sagt. Vi opfyldte et ønske fra arbejdsgiversiden, fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg, fra Amtsrådsforeningen om, at amtskommunen pr. 1. januar overtager ansvaret for tilrettelæggelsen af lægebetjeningen i vagttiden. Vi overtog Sygesikringens Forhandlingsudvalgs skøn – vi nedvurderede det oven i købet – over, hvor meget det kunne føre til i besparelse, og på det grundlag kunne vi være med til at formidle en aftale. Det var vi godt tilfredse med, det er vi godt tilfredse med.

Karen Højte Jensen (KF):

Med denne forespørgsel forsøger Fremskridtspartiet at slå sig op som partiet, der vil sikre borgernes tryghed; det er ikke rimeligt. Det Konservative Folkeparti er ligesom alle andre partier optaget af at sikre befolkningen en betryggende vagtlægeordning.

Jeg bemærkede, at Fremskridtspartiet har hævdet, at Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation har indgået uansvarlige overenskomster vedrørende vagtlægeordningen. Desuden er det hævdet, at politikerne i de enkelte amter og de praktiserende læger i amterne også har handlet uforvarsligt ved den lokale tilrettelæggelse af ordningen. Det er at skyde de pågældende noget i skoene, som der ikke er belæg for. Ingen, ej heller Fremskridtspartiet, kan i dette øjeblik have nogen konkret viden om, hvordan de nye vagtordninger i de forskellige områder vil fungere i praksis af den simple grund, at de endnu ikke er begyndt at fungere, bortset fra i Bornholms Amt.

Lad nu ordningerne komme i gang og blive indarbejdet, før de skydes ned.

Det er vigtigt at fastslå, at den nye vagtlægeordning hviler på flere års grundigt forarbejde, som lægerne selv har ført an i, og det skal de ikke have utak for. De har peget på en række forhold i den nuværende ordning, som kunne ændres til det bedre.

Det er en kendsgerning, at den nuværende ordning er for dyr og for lidt effektiv, et synspunkt, som både Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation har tilkendegivet.

Med den nye vagtlægeordning sker der en væsentlig effektivisering, samtidig med at borgerne sikres forsvarlig lægehjælp. De forudsatte besparelser på 80 mio. kr. skal opnås ved effektivisering og rationalisering og ved omlægninger i forbruget af vagtlægeydelse.

Et helt afgørende element er, at patienter kommer til at tale med en læge, når de ringer op til vagtcentralen. Det er en klar forbedring for patienterne både fagligt set og tryghedsmæssigt.

I dag er det personale inden for Falck og ægtefæller, der i overvejende grad tager imod opkald. Jeg har stor respekt for begge grupper, men af meget gode grunde har ingen af disse grupper lægefaglig ekspertise. Vi får altså en klar serviceforbedring for patienterne.

I Sundhedsudvalget har vi fået de enkelte amters aftale med lægerne. Lad mig generelt sige, at det er min klare opfattelse, at man i de enkelte regioner har lagt ordningerne til rette efter de lokale og dermed forskellige behov, ligesom der er sket en samordning med sygehusvæsenet og den kommunale sygepleje.